

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Iudiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos &
Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

11. Iudæi, pro felle & aceto Christo porrecto, quàm dira fame puniti?

urn:nbn:de:hbz:466:1-45699

facere debuerunt; adeo ut Titus fratris sui Domitiani Natali die 24. Octobr. Anno Christi 73. Cæsarea in spectaculum produxerit tantam multitudinem, ut ultra duo millia & quingenta Iudæorum fuerint occisa. *I nunc & verbis, virtutem illud superbis, I, & dic, sanguis eius super nos, & super filios nostros.* I, Iude cum Deo, qui ait, *se quoque in interitu tuo visurum.*

Matth. 27. 25.
Prou. 1. 26.

8. Iudæi Christum sapius veste exutum inuerecundè nudauerunt, exposuerunt oculis irrisorum, virgis, flagris miserandum in modum ceciderunt. Ut par pari referretur, etiam ipsi, in hac obsidione, à tyrannis in vrbe, & famelicis prædonibus sunt spoliati, profugi autem ex vrbe, vestibus, pecunijs, vita exuti. Quia Syri & Arabes in militiam adlecti, in discissis ventribus eorum pecuniam quæsiuerunt. Et quidem vna nocte duo millia Iudæorum laniata sunt ad hunc modum, in quorum fugitiuorum visceribus aurum quærebatur. Et plures fuissent ad hunc modum martiri, ni Titus id mandato prohibuisset. *In qua mensura mensi fueritis, remetietur vobis.* Virgineum corpus deuadalis, vestibus ac vita exuendi fuistis & ipsi, qui pudorem dudum exuistis.

IX.

9. Clamor Iudæorum ante Pilatum factus ad cælum ascendit. Quid enim clamarunt? *Crucifige, crucifige eum. Non hunc, sed Barabbam. Sanguis eius super nos, & super filios nostros.* Factum est, quod voluerunt. Nam primò Titus Iudæum captum in crucem agi pro muro iussit, ut eo spectaculo ceteri territi cederent. Cumque ex Iudæis complures quotidie caperentur, saltem quingenti per singulos dies, & interdum plures: eos omnes ante oculos ciuium Titus crucibus suffigi iussit; adeoque multiplicatus est eorum numerus, ut (quod Iosephus ait) *iam spatium crucibus deeret, & corporibus cruces.* Erant hi, qui ex ciuitate, fame urgente, foras egredi coacti sunt, qui dum cibum quærerent, exitum inuenerunt. Crucifixi ex illis ipsi sunt, vel absque dubio illorum filij, qui clamauerunt in Christum: *Crucifigatur, crucifigatur, &: sanguis eius super nos, & super filios nostros.* Viderunt hæc spectacula obsessi è mœnibus & turribus ciuitatis, & tamen non recordati sunt, se ad hoc, Christo crucifigendo obstrinxisse; iamque in quo iudicio iudicauerant, esse iudicatos.

X.

Ioseph. lib. 6.
de bell. c. 7.

Ibid. c. 12.

Matth. 27. 23.

Matth. 7. 9.

10. Iudæi Christo in summa firi fel & acetum porrexerunt;

XI.

Ioseph. de
bell. iud. l. 6.
c. 14. & 15.

Ioseph. lib. 7.
de bell. c. 6.

Matth. c. 23.

Luce 23. 28.

ut ergo illis eadem mensura remitteretur, vicissim incredibili fame ac siti plexi sunt. Muro enim septi, adeo fame vexati sunt, ut innumera hominum multitudo sit morte consumpta: quorum corpora nullis sepulchris sufficientibus, cumulatim proiebantur extra moenia, quæ circuiens Titus, ubi plena cadaueribus omnia vidit, altamque sanie tabefactis corporibus desuientem aspexit, ingemuit; & extensis manibus Deum testabatur, factum illud suum non esse, sed ex Iudaica pertinacia proficisci. Cumque fames magis magisque in dies inualesceret, eò necessitatis ciues compulsi, ut foras potius sponte optarent progredi, seque vltro dedere Romanis crucis supplicium subituros, quam intus fame perire, ac cruciatu tam diuturno. His accessit noua calamitas: eorum: namque, qui vrbe egressi ad Romanos confugerant, cum alij auido stomacho cibo gustato protinus interirent, alij verò moniti aliorum exemplo cibum lentè capientes euaderent, eos Syri & Arabes immanissimè euiscerant. In ipsa autem vrbe, cum neque herbae aut gramina essent, quibus vesci possent, à stabulis simum in cibum quaritabant, collectoque stercore tamquam scarabæi vesciebantur. Sed ea inedia magis in dies inualescente, eos nec ab humanis carnibus temperasse testatur Iosephus; uti & calceamentis, cingulisque, ac insuper corijs, quibus scuta tegebantur detractis, insumptis; veterisque fœni laceramentis magno pretio venditis. Quæ his carebat, eò immanitatis redacta est, fame improba compellente, femina nobilis ac prædiues, Maria nomine, filia Eleazari, à seditiosis jam exuta vitæ substantijs, ut sibi consuleret, fame rabida impulsæ, lactentem filium occidit, quem comestura mox coxit; cuius nidoris odore illecti milites, qui sibi victum, quaecumque possent, raptu quærebant, cum eius peruassissent domum, partem assati filij, quæ supererat intuiti, detestati facinus, abiêre. *Moxq; repleta est eius sceleris fama tota ciuitas, ait Iosephus, ante oculos sibi cladem proponens, tamquam hoc ipse admississet, horrescebat. Hoc futurum prædixit Christus: Filia Hierusalem, nolite flere super me, sed super vos ipsas flere, & super filios vestros: quoniam ecce venient dies, in quibus dicent: Beata sterilis, & ventra qui non genuerunt, & vbera, quæ non lactauerunt. Si hoc autem factum est à diuice illa, quid de ceteris nec diuitibus, nec nobilibus*

bilibus erit cogitandum? Quis autem fuerit numerus eorum, qui intus fame consumpti periére à 14. die Aprilis, qua cœpit obsidio, vsque ad Cæl. Iulij, custos vnus portæ Mannæus Lazari filius transgressus ad Titum testatus est, per eam scilicet portam sibi commissam, elata fuisse cadauera centum quindecim millia & octoginta, absque illis, quæ propinqui domi, vel in hortis sepelissent. Post hæc nobiliores profugi, mortuorum egenorum sexcenta millia portis eiecta nuntiabant; aliorum verò numerum, minimè potuisse comprehendere: nam cum cadaueribus efferendis non sufficerent, congesta dicebant in maximis ædibus cadauera esse inclusa. Quia autem non solum fames ipsa pestem trahit seorsum, sed etiam præ inedia lacertas & serpentes, & venenata animalia comederunt, idcirco ingens quoque pestis, per illos, grassabatur. Vnde muscarum instar conciderunt mortui, omnibus vndiq; malis appetiti. *Qua mensura mensi fueritis remetietur vobis.*

11. Iudæi in tunicam inconsutilem Christi sortem miserunt, quis quid tolleret. Vt ergo par pari referretur, tempore obsidionis, ipsi inter se Iudæi sortiti sunt, vter alterius carnifex fieret, atque alterum occideret, ne in manus hostium deueniens grauiora pateretur. Et quia clamauerunt: *sanguis eius super nos, &c.* id eò postquam Titus est ciuitate potitus, omnes obuij mactati sunt, omnia cum ipso templo incensa: ira, vt quamuis incendijs omnia lucerent, plus tamen sanguinis, quàm ignis videretur, & multis locis flamma ipso sanguine extingueretur; quasi aquæ, non sanguis, essent affusa. Sunt, qui scribant in sola vrbe Hierosolymitana per tempus obsidionis decies centena hominum millia fame, peste, igne, ferro interijisse; nonaginta septem millia capta. Ite, Iudæi, vincula iniicite Messie vestro; accusate innocentem, percutite, cædite, occidite, ovis instar obmutescentem: non erit semper tempus tacendi. *Qua mensura mensi fueritis, remetietur vobis.*

12. Iudæi Christum non solum eduxerunt è ciuitate sua grauiissimo crucis trunco oneratum, sed etiam enixis precibus à Pilato impetrarunt, vt in cruce auersus ab vrbe, versus occidentem suspenderet, indignum eum iudicantes, qui urbem aspiceret. Pari pacto & ipsi, non solum ex vrbe Hierosolymitana, sed etiam

XII.

Ioan. 19. 24.

XIII.